

СИНТЕЗОВАНИЙ ТЕКСТ

БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ ПРО ВИКОНАННЯ ЗАХОДІВ, ЯКІ СТОСУЮТЬСЯ УГОД ПРО ОПОДАТКУВАННЯ, З МЕТОЮ ПРОТИДІЇ РОЗМИВАННЮ БАЗИ ОПОДАТКУВАННЯ ТА ВИВЕДЕННЮ ПРИБУТКУ З-ПІД ОПОДАТКУВАННЯ

ТА

УГОДИ МІЖ КАБІНЕТОМ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ І УРЯДОМ МОНГОЛІЇ ПРО УНИКНЕННЯ ПОДВІЙНОГО ОПОДАТКУВАННЯ ТА ПОПЕРЕДЖЕННЯ ПОДАТКОВИХ УХИЛЕНЬ СТОСОВНО ПОДАТКІВ НА ДОХОДИ І КАПІТАЛ

Загальне застереження до синтезованого тексту

У цьому документі представлений синтезований текст щодо застосування Угоди між Кабінетом Міністрів України і Урядом Монголії про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і капітал, підписаної 01 липня 2002 року (далі – Угода), з урахуванням змін, внесених відповідно до Багатосторонньої Конвенції про виконання заходів, які стосуються угод про оподаткування, з метою протидії розмиванню бази оподаткування та виведенню прибутку з-під оподаткування, підписаної Україною 23 липня 2018 року та Монголією 06 жовтня 2022 року (далі – Багатостороння Конвенція).

Документ підготовлений на основі позиції України в рамках Багатосторонньої Конвенції, наданої Депозитарію після ратифікації 08 серпня 2019 року, та позиції Монголії в рамках Багатосторонньої Конвенції, наданої Депозитарію після ратифікації 30 вересня 2024 року. Ці позиції в рамках Багатосторонньої Конвенції підлягають зміні, передбаченим у Багатосторонній Конвенції. Зміни, внесені до позицій в рамках Багатосторонньої Конвенції, можуть змінити вплив Багатосторонньої Конвенції на цю Угоду.

Єдиною метою цього документа є полегшення розуміння застосування Багатосторонньої Конвенції до Угоди, і він не є джерелом права. Автентичні юридичні тексти Угоди та Багатосторонньої Конвенції мають переважну силу і залишаються юридичними текстами, що підлягають застосуванню.

Положення Багатосторонньої Конвенції, які застосовуються до положень Угоди, зазначені в таблицях по тексту цього документа в контексті відповідних положень Угоди. Таблиці, що містять положення Багатосторонньої Конвенції, загалом були вставлені відповідно до порядку положень Модельної податкової конвенції ОЕСР в редакції 2017 року.

Зміни до тексту положень Багатосторонньої Конвенції були внесені для забезпечення відповідності термінології, що використовується в Багатосторонній Конвенції, та термінології, що використовується в Угоді (термін «Угода про оподаткування, на яку поширюється дія цієї Конвенції» змінено на «Угода», а «Договірні юрисдикції» – на «Договірні Держави») з метою полегшення розуміння положень Багатосторонньої Конвенції. Зміни до термінології покликані покращити тлумачення документа та не змінюють зміст положень Багатосторонньої Конвенції.

У всіх випадках посилання на положення Угоди чи на Угоду слід розуміти як посилання на Угоду з урахуванням змін відповідно до положень Багатосторонньої Конвенції за умови, що такі положення Багатосторонньої Конвенції набрали чинності.

Посилання:

Автентичний юридичний текст Багатосторонньої Конвенції та Угоди можна знайти за посиланнями:

Багатостороння Конвенція:

<https://www.oecd.org/tax/treaties/multilateral-convention-to-implement-tax-treaty-related-measures-to-prevent-BEPS.pdf>

Угода, опублікована Україною:

https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/496_023#Text

Позиція України в рамках Багатосторонньої Конвенції, яка надана Депозитарію після ратифікації 08 серпня 2019 року, та позиція Монголії в рамках Багатосторонньої Конвенції, яка надана Депозитарію після ратифікації 30 вересня 2022 року, знаходяться на сайті Депозитарію Багатосторонньої Конвенції (ОЕСР): <http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf>.

Набрання положеннями Багатосторонньої Конвенції чинності:

Положення Багатосторонньої Конвенції, що застосовуються до цієї Угоди, не набирають чинності в ті самі дати, що і початкові положення Угоди. Кожне з положень Багатосторонньої Конвенції може набрати чинності в різні дати залежно від видів податків (податки, утримані у джерела, чи інші податки, що стягуються) та рішень, прийнятих Україною та Монголією в їхніх позиціях в рамках Багатосторонньої Конвенції.

Дати передачі на зберігання ратифікаційних грамот: 08 серпня 2019 року для України та 30 вересня 2022 року для Монголії.

Набрання Багатосторонньою Конвенцією чинності: 01 грудня 2019 року для України та 01 січня 2025 року для Монголії.

Якщо інше не зазначено деінде в цьому документі, положення Багатосторонньої Конвенції, що застосовуються до Угоди, набирають чинності:

- стосовно податків, утриманих у джерела, на суми, сплачені або зараховані нерезидентам, якщо подія, що спричиняє такі податки, відбувається 01 січня або після 01 січня 2025 року; та

- стосовно всіх інших податків, для податків, що стягуються Договірною Державою у податкових періодах, які починаються з 01 липня або після 01 липня 2025 року.

**УГОДА МІЖ КАБІНЕТОМ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ І УРЯДОМ МОНГОЛІЇ ПРО
УНИКНЕННЯ ПОДВІЙНОГО ОПОДАТКУВАННЯ ТА ПОПЕРЕДЖЕННЯ
ПОДАТКОВИХ УХИЛЕНЬ СТОСОВНО ПОДАТКІВ НА ДОХОДИ І КАПІТАЛ**

Кабінет Міністрів України і Уряд Монголії,

бажаючи укласти Угоду про уникнення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доходи і капітал,

Пункт 1 статті 6 Багатосторонньої Конвенції, що стосується наміру усунути подвійне оподаткування, додано до тексту преамбули Угоди:

**СТАТТЯ 6 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – МЕТА УГОДИ ПРО
ОПОДАТКУВАННЯ, НА ЯКУ ПОШИРЮЄТЬСЯ ДІЯ ЦЬОЇ КОНВЕНЦІЇ**

Маючи намір усунути подвійне оподаткування стосовно податків, на які поширюється дія [цього Угоди], без створення можливостей для повного звільнення від оподаткування або зменшення оподаткування шляхом податкового ухилення або уникнення (у тому числі, шляхом неправомірного використання угод з метою отримання пільг, передбачених [Угодою], задля отримання непрямої вигоди резидентами третіх юрисдикцій),

Пункт 3 статті 6 Багатосторонньої Конвенції додано до преамбули Угоди:

**СТАТТЯ 6 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – МЕТА УГОДИ ПРО
ОПОДАТКУВАННЯ, НА ЯКУ ПОШИРЮЄТЬСЯ ДІЯ ЦЬОЇ КОНВЕНЦІЇ**

Бажаючи надалі розвивати економічні відносини та посилити співробітництво з питань оподаткування,

домовились про таке:

**Стаття 1
ОСОБИ, ДО ЯКИХ ЗАСТОСОВУЄТЬСЯ УГОДА**

Ця Угода застосовується до осіб, які є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

**Стаття 2
ПОДАТКИ, НА ЯКІ ПОШИРЮЄТЬСЯ УГОДА**

1. Ця Угода поширюється на податки на доходи і на капітал, що стягуються від імені Договірної Держави або її політико-адміністративних підрозділів або місцевих органів влади, незалежно від способу їх стягнення.
2. Податками на доходи і на капітал вважаються всі податки, що справляються від загальної суми доходів, загальної суми капіталу або з елементів доходу чи капіталу, включаючи податки на доходи від відчужування рухомого або нерухомого майна, податки на загальну суму заробітної плати або платні, сплачуваних підприємствами.
3. Існуючими податками, на які поширюється ця Конвенція, зокрема, є:
 - a) в Україні:
 - (i) податок на прибуток підприємств;
 - (ii) прибутковий податок з громадян (надалі "український податок");
 - b) в Монголії:

- (i) прибутковий податок;
- (ii) податок на корпоративний дохід
(надалі "монгольський податок").

4. Ця Угода застосовується також до будь-яких ідентичних або подібних по суті податків, які будуть стягуватися після дати підписання цієї Угоди, в доповнення до або замість існуючих податків, про які йдеться у пункті 3. Компетентні органи Договірних Держав будуть повідомляти один одного про будь-які істотні зміни, що відбудуться в їхніх законодавствах щодо оподаткування у межах прийнятного періоду після таких змін.

Стаття 3 ЗАГАЛЬНІ ВИЗНАЧЕННЯ

1. Для цілей цієї Угоди, якщо із контексту не випливає інше:

- a) терміни "Договірна Держава" і "друга Договірна Держава" означають Монголію або Україну залежно від контексту;
- b) термін "Україна" означає територію України, включаючи будь-яку територію за межами територіального моря України, в межах якої відповідно до міжнародного права та при застосуванні її внутрішнього законодавства Україна виконує юрисдикцію або суверенні права стосовно морського дна, його надр і прилеглих вод та їх природних ресурсів;
- c) термін "Монголія" при використанні в географічному значенні означає територію Монголії і будь-яку територію, в межах якої відповідно до міжнародного права та при застосуванні її внутрішнього законодавства Монголія здійснює суверенні права на використання природних ресурсів;
- d) термін "особа" включає фізичну особу, компанію і будь-яке інше об'єднання осіб;
- e) термін "компанія" означає будь-яке корпоративне об'єднання або будь-яку організацію, що розглядається з метою оподаткування як корпоративне об'єднання;
- f) терміни "підприємство Договірної Держави" та "підприємство другої Договірної Держави" означають відповідно підприємство, що керується резидентом Договірної Держави, та підприємство, що керується резидентом другої Договірної Держави;
- g) термін "національна особа" означає:
 - (i) будь-яку фізичну особу, як має громадянство Договірної Держави;
 - (ii) будь-яку юридичну особу, товариство або асоціацію, що одержують свій статус за чинним законодавством Договірної Держави;
- h) термін "міжнародне перевезення" означає будь-яке перевезення морським, повітряним судном, автомобільним або залізничним транспортним засобом, що експлуатується підприємством Договірної Держави, крім випадків, коли морське, повітряне судно, автомобільний або залізничний транспортний засіб експлуатується виключно між пунктами в другій Договірній Державі;
- i) термін "компетентний орган" означає:
 - (i) стосовно України - Державну податкову адміністрацію України або її повноважного представника;
 - (ii) стосовно Монголії - Міністра фінансів або її повноважного представника.

2. При застосуванні цієї Угоди Договірною Державою будь-який термін, не визначений у ній, має те значення, якщо з контексту не випливає інше, яке він має згідно із законодавством цієї Договірної Держави щодо податків, на які поширюється ця Угода.

Стаття 4 РЕЗИДЕНТ

1. Для цілей цієї Угоди термін "резидент Договірної Держави" означає будь-яку особу, яка за законодавством цієї Держави підлягає оподаткуванню в ній на підставі місця проживання, постійного місця перебування, місця знаходження керівного органу, місця реєстрації або будь-якого іншого аналогічного критерію. Цей термін разом з тим не включає особу, яка підлягає оподаткуванню в цій Державі тільки щодо доходів, одержаних з джерел у цій Державі, або капіталу, що знаходиться в ній.

2. Якщо згідно з положеннями пункту 1 фізична особа є резидентом обох Договірних Держав, її статус визначається відповідно до таких правил:

- a) вона вважається резидентом тієї Держави, де вона має у своєму розпорядженні постійне житло; якщо вона має у своєму розпорядженні постійне житло в обох Державах, вона вважається резидентом тієї Держави, де вона має більш тісні особисті й економічні зв'язки (центр життєвих інтересів);
- b) якщо Держава, в якій вона має центр життєвих інтересів, не може бути визначена або якщо вона не має у своєму розпорядженні постійного житла в жодній з Держав, вона вважається резидентом тієї Держави, де вона звичайно проживає;
- c) якщо вона звичайно проживає в обох Державах або якщо вона звичайно не проживає в жодній з них, вона вважається резидентом тієї Держави, національною особою якої вона є;
- d) якщо вона є національною особою обох Держав або якщо вона не є національною особою жодної з них, компетентні органи Договірних Держав вирішують це питання за взаємною згодою.

3. У разі, коли відповідно до положень пункту 1 цієї статті особа, що не є фізичною особою, є резидентом обох Договірних Держав, вона вважається резидентом тієї Держави, в якій розміщено її фактичний керівний орган.

Стаття 5 ПОСТІЙНЕ ПРЕДСТАВНИЦТВО

1. Для цілей цієї Угоди термін "постійне представництво" означає постійне місце діяльності, через яке повністю або частково здійснюється підприємницька діяльність підприємства.

2. Термін "постійне представництво", зокрема, включає:

- a) місце управління;
- b) відділення;
- c) контору;
- d) фабрику;
- e) майстерню;
- f) шахту, нафтову або газову свердловину, кар'єр або будь-яке інше місце видобутку природних ресурсів;

г) склад або будь-які приміщення, що використовуються як торговельна точка.

3. Будівельний майданчик або монтажний або складальний об'єкт утворюють постійне представництво тільки у тому разі, якщо вони існують більше 12 місяців.

Пункт 1 статті 14 Багатосторонньої Конвенції застосовується та замінює положення цієї Угоди:

СТАТТЯ 14 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – РОЗДІЛЕННЯ КОНТРАКТІВ

1. З єдиною метою визначення того, чи було перевищено період, зазначений у [пункті 3 статті 5 цієї Угоди],

а) якщо підприємство [Договірної Держави] здійснює діяльність в іншій [Договірній Державі] у місці, зазначеним у [пункті 3 статті 5 Угоди], і ця діяльність здійснюється протягом одного або декількох періодів, які в сукупності перевищують 30 днів, не перевищуючи періоду, зазначеного у [пункті 3 статті 5 Угоди]; і

б) якщо пов'язані види діяльності здійснюються в цій іншій [Договірній Державі] на тому самому місці, визначеному у [пункті 3 статті 5 Угоди], протягом різних періодів, кожен з яких перевищує 30 днів, одним або декількома підприємствами, що тісно пов'язані з першим підприємством,

ці різні періоди додаються до сукупного періоду часу, протягом якого перше підприємство здійснює діяльність на цьому місці, вказаному у [пункті 3 статті 5 Угоди].

4. **[ЗАМІНЕНО пунктом 2 статті 13 Багатосторонньої Конвенції]** ~~[Незважаючи на попередні положення цієї статті, термін "постійне представництво" не розглядається як такий, що включає:~~

~~а) — використання споруд виключно з метою зберігання або показу товарів чи виробів, що належать підприємству;~~

~~б) — утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою зберігання або показу;~~

~~в) — утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою переробки іншим підприємством;~~

~~г) — утримання постійного місця діяльності виключно з метою закупівлі товарів чи виробів або для збирання інформації для підприємства;~~

~~д) — утримання постійного місця діяльності виключно з метою здійснення для підприємства будь-якої іншої діяльності, яка має підготовчий або допоміжний характер;~~

~~е) — утримання постійного місця діяльності виключно для здійснення будь-якої комбінації видів діяльності, перелічених у підпунктах від а) до в), за умови, що сукупна діяльність постійного місця діяльності, яка виникає внаслідок такої комбінації, має підготовчий або допоміжний характер.]~~

Пункт 2 статті 13 Багатосторонньої Конвенції замінює пункт 4 статті 5 Угоди:

**СТАТТЯ 13 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ШТУЧНЕ УНИКНЕННЯ
СТАТУСУ ПОСТІЙНОГО ПРЕДСТАВНИЦТВА ШЛЯХОМ ВИКЛЮЧЕНЬ,
ПЕРЕДБАЧЕНИХ ДЛЯ ОКРЕМИХ ВИДІВ ДІЯЛЬНОСТІ
(Варіант А)**

Незалежно від положень [статті 5 Угоди], термін «постійне представництво» вважається таким, що не охоплює:

- а) види діяльності, безпосередньо вказані в [пункті 4 статті 5 Угоди], як види діяльності, які вважаються такими, що не засновують постійне представництво, незалежно від того, чи таке виключення зі статусу постійного представництва залежить від підготовчого або допоміжного характеру діяльності, чи ні;
- б) підтримання постійного місця ведення діяльності, виключно з метою продовження для підприємства будь-якого виду діяльності, не зазначеного у підпункті а);
- с) підтримання постійного місця ведення діяльності, виключно для поєднання видів діяльності, зазначених у підпунктах а) і б);

за умови, що така діяльність, або, у випадку, коли застосовується підпункт с), загальна діяльність постійного офісу має підготовчий або допоміжний характер.

Пункт 4 статті 13 Багатосторонньої Конвенції застосовується до пункту 4 статті 5 цієї Угоди зі змінами, внесеними пунктом 2 статті 13 Багатосторонньої Конвенції:

[Стаття 5 Угоди, зі змінами, внесеними пунктом 2 статті 13 Багатосторонньої Конвенції], не застосовується до постійного місця ведення діяльності, яке використовується або підтримується підприємством, якщо це підприємство або підприємство, що тісно пов'язане з ним, здійснює комерційну діяльність у цьому самому місці або в іншому місці цієї [Договірної Державі] і:

- а) це місце або інше місце засновує постійне представництво для даного підприємства або підприємства, яке тісно з ним пов'язане, згідно із положеннями [статті 5 Угоди]; або
- б) загальна діяльність, що є результатом поєднання видів діяльності, які здійснюються двома підприємствами в одному й тому самому місці, або одним і тим самим підприємством чи підприємствами, тісно пов'язаними між собою, у двох місцях, не має підготовчого або допоміжного характеру,

за умови, що комерційна діяльність, здійснювана цими двома підприємства на одному і тому самому місці, або одним і тим самим підприємством або підприємствами, тісно пов'язаними між собою, у двох місцях, являє собою взаємопов'язані функції, які є частиною цілісної ділової операції.

5. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2, якщо особа, інша ніж агент з незалежним статусом, про якого йдеться в пункті 6, діє в Договірній Державі від імені підприємства другої Договірної Держави, то це підприємство розглядається як таке, що має постійне представництво у першій згаданій Державі стосовно будь-якої діяльності, яку ця особа виконує для цього підприємства, якщо така особа:

[ЗАМІНЕНО пунктом 1 статті 12 Багатосторонньої Конвенції]

~~[а) — має і звичайно використовує у цій Державі повноваження укладати контракти від імені підприємства за винятком, якщо діяльність цієї особи обмежена пунктом 4, який у разі, коли ця діяльність виконується через фіксоване місце діяльності, не може перетворити це фіксоване місце діяльності у постійне представництво відповідно до положень цього пункту; або]~~

Пункт 1 статті 12 Багатосторонньої Конвенції замінює підпункт а пункту 5 статті 5 цієї Угоди:

**СТАТТЯ 12 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ШТУЧНЕ УНИКНЕННЯ
СТАТУСУ ПОСТІЙНОГО ПРЕДСТАВНИЦТВА ШЛЯХОМ ДОГОВОРІВ КОМІСІЙ
ТА ПОДІБНИХ СТРАТЕГІЙ**

Незважаючи на положення [статті 5 Угоди], але з урахуванням [пункту 2 статті 12 Багатосторонньої Конвенції], коли особа діє в [Договірній Державі] від імені підприємства і, діє таким чином, систематично укладає контракти або систематично відіграє основну роль, що призводить до укладення контрактів, які регулярно укладаються без внесення підприємством суттєвих змін, і ці контракти:

- a) укладені від імені підприємства; або
- b) стосуються передачі права власності або надання права на використання майна, яким володіє це підприємство або яким це підприємство має право користуватися; або
- c) стосуються надання послуг цим підприємством,

це підприємство вважається таким, що має постійне представництво в цій [Договірній Державі] по відношенню до будь-яких видів діяльності, які ця особа здійснює для підприємства, за винятком тих випадків, коли такі види діяльності здійснювалися підприємством через постійне місце ведення діяльності цього підприємства, розташоване в цій [Договірній Державі], не будуть призводити до того, що постійне місце ведення діяльності буде вважатися постійним представництвом згідно з визначенням постійного представництва, що міститься в [статті 5 Угоди].

- b) не має таких повноважень, але звичайно утримує у першій згаданій Державі запас товарів чи виробів, з якого вона здійснює регулярні поставки товарів чи виробів від імені підприємства.

6. **[ЗАМІНЕНО пунктом 2 статті 12 Багатосторонньої Конвенції]** ~~[Підприємство Договірної Держави не розглядається як таке, що має постійне представництво в другій Договірній Державі, лише на тій підставі, що воно здійснює підприємницьку діяльність у цій другій Державі через брокера, комісіонера чи будь-якого іншого агента з незалежним статусом за умови, що ці особи діють у межах своєї звичайної діяльності. Проте якщо діяльність такого агента здійснюється повністю або майже повністю від імені цього підприємства або асоційованих з ним підприємств, він не буде вважатися агентом з незалежним статусом у межах значення цього пункту.]~~

Пункт 2 статті 12 Багатосторонньої Конвенції замінює пункт 6 статті 5 цієї Угоди:

**СТАТТЯ 12 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ШТУЧНЕ УНИКНЕННЯ
СТАТУСУ ПОСТІЙНОГО ПРЕДСТАВНИЦТВА ШЛЯХОМ ДОГОВОРІВ КОМІСІЙ
ТА ПОДІБНИХ СТРАТЕГІЙ**

[Пункт 1 статті 12 Багатосторонньої Конвенції] не застосовується, якщо особа, яка діє в **[Договірній Державі]** від імені підприємства іншої **[Договірної Держави]**, здійснює комерційну діяльність в першій згаданій **[Договірній Державі]** як незалежний агент і діє для підприємства у рамках своєї звичайної діяльності. Однак, якщо особа діє виключно або майже виключно від імені одного або декількох підприємств, з якими вона тісно пов'язана, ця особа не вважається незалежним агентом у межах значення цього пункту по відношенню до будь-якого такого підприємства.

7. Той факт, що компанія, яка є резидентом Договірної Держави, контролює чи контролюється компанією, яка є резидентом другої Договірної Держави або яка здійснює підприємницьку діяльність у цій другій Договірній Державі (через постійне представництво або будь-яким іншим чином), сам по собі не перетворює одну з цих компаній у постійне представництво другої компанії.

Пункт 1 статті 15 Багатосторонньої Конвенції застосовується до положень цієї Угоди:

СТАТТЯ 15 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ВИЗНАЧЕННЯ ОСОБИ, ТІСНО ПОВ'ЯЗАНОЇ З ПІДПРИЄМСТВОМ

Для цілей положень **[статті 5 Угоди]** особа є тісно пов'язаною з підприємством, якщо, з урахуванням усіх відповідних фактів і обставин, одна з них має контроль над іншою або обидві знаходяться під контролем одних і тих самих осіб або підприємств. У будь-якому випадку особа вважається тісно пов'язаною з підприємством, якщо бенефіціарна частка участі особи в іншій особі безпосередньо або опосередковано складає більш ніж 50 відсотків (або, якщо йдеться про компанію, більш ніж 50 відсотків загальної кількості голосів і вартості акцій компанії або 50 відсотків акціонерного капіталу компанії), або якщо бенефіціарна частка участі іншої в особі та в підприємстві безпосередньо або опосередковано складає більш ніж 50 відсотків (або, якщо йдеться про компанію, більш ніж 50 відсотками загальної кількості голосів і вартості акцій компанії або 50 відсотків акціонерного капіталу компанії).

Стаття 6
ДОХОДИ ВІД НЕРУХОМОГО МАЙНА

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від нерухомого майна (включаючи доходи від сільського або лісового господарства), яке розташоване в другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.
2. Термін "нерухоме майно" повинен мати те значення, яке він має у законодавстві Договірної Держави, в якій розташоване це майно. Цей термін повинен у будь-якому випадку включати майно, допоміжне щодо нерухомого майна, худобу і обладнання, що використовується в сільському і лісовому господарстві, права, до яких застосовуються положення загального права щодо земельної власності, узурфрукт нерухомого майна і права на перемінні або фіксовані платежі як компенсації за розробку або право на розробку мінеральних запасів, джерел та інших природних ресурсів; морські, повітряні судна, автомобільні та залізничні транспортні засоби не розглядаються як нерухоме майно.
3. Положення пункту 1 застосовуються також до доходів, одержуваних від прямого використання, здавання в оренду або використання в будь-якій іншій формі нерухомого майна.

4. Положення пунктів 1 і 3 застосовуються також до доходів від нерухомого майна підприємства і до доходів від нерухомого майна, що використовується для здійснення незалежних особистих послуг.

Стаття 7

ПРИБУТОК ВІД ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

1. Прибуток підприємства Договірної Держави оподатковується лише в цій Державі, якщо тільки це підприємство не здійснює підприємницьку діяльність в другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво. Якщо підприємство здійснює підприємницьку діяльність як зазначено вище, то його прибуток може оподатковуватися в другій Державі, але тільки щодо тієї частини, яка стосується:

- а) цього постійного представництва;
- б) продажу в цій другій Державі товарів або виробів таких же або подібних до товарів або виробів, які продаються через це постійне представництво; або
- в) іншої комерційної діяльності, здійснюваної в цій другій Державі, такого ж або аналогічного характеру як та, що здійснюється через це постійне представництво.

2. З урахуванням положень пункту 3, якщо підприємство Договірної Держави здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі через розташоване там постійне представництво, то в кожній Договірній Державі до такого постійного представництва відноситься прибуток, який воно могло б одержати у випадку, якби було окремим та самостійним підприємством, зайнятим такою ж або аналогічною діяльністю в таких же або аналогічних умовах і діяло незалежно від підприємства, постійним представництвом якого воно є.

3. При визначенні прибутку постійного представництва допускається віднімання витрат, понесених для цілей постійного представництва, включаючи тільки ті управлінські та загальноадміністративні витрати, які понесені таким чином як в Державі, де розташоване постійне представництво, так і в будь-якому іншому місці. Однак такі витрати не повинні включати будь-які суми, що сплачуються (інакше, ніж покриття витрат, що дійсно мали місце) постійним представництвом головному підрозділу підприємства або будь-якому іншому його підрозділу як роялті, гонорари або інші подібні платежі за користування патентами або іншими правами, або як комісійні за надані особливі послуги чи управління, чи, виключаючи банки, як проценти за позику, надану підприємством постійному представництву.

4. В міру того, як визначення у Договірній Державі відповідно до її законодавства прибутку, що стосується постійного представництва, на базі пропорційного розподілу загальної суми прибутку підприємства його різним підрозділам є звичайною практикою, ніщо в пункті 2 цієї статті не буде перешкоджати Договірній Державі визначати оподатковуваний прибуток шляхом такого розподілу, як це диктується практикою; обраний спосіб розподілу, однак, повинен бути таким, що його результати будуть відповідати принципам, які містяться в цій статті.

5. Жодний прибуток не відноситься до постійного представництва на основі простої закупки цим постійним представництвом товарів або виробів для підприємства.

6. Для цілей попередніх пунктів прибуток, що відноситься до постійного представництва, визначається щорічно одним і тим же методом, якщо тільки немає достатньої і вагомої причини для зміни.

7. Якщо прибуток включає види доходів і приріст вартості майна, які розглядаються окремо в інших статтях цієї Угоди, положення цих статей не будуть зачіпатися положеннями цієї статті.

Стаття 8

МІЖНАРОДНИЙ ТРАНСПОРТ

1. Прибутки, що одержуються резидентом Договірної Держави від експлуатації морських, повітряних суден, автомобільних і залізничних транспортних засобів у міжнародних перевезеннях, оподатковуються лише в цій Державі.
2. Для цілей цієї статті прибутки від експлуатації морських, повітряних суден, автомобільних і залізничних транспортних засобів у міжнародних перевезеннях включають:
 - а) дохід від здавання в оренду морських або повітряних суден без екіпажу, автомобільних і залізничних транспортних засобів, що експлуатуються у міжнародних перевезеннях; і
 - б) прибутки від використання, утримання або здавання в оренду контейнерів (включаючи трейлери і супутнє устаткування для транспортування контейнерів), що використовуються для транспортування товарів чи виробів, де така оренда або таке використання, утримання або оренда, залежно від випадку, є побічними стосовно експлуатації морських, повітряних суден, автомобільних і залізничних транспортних засобів у міжнародних перевезеннях.
3. Положення пункту 1 цієї статті застосовуються також до прибутку від участі у пулі, спільному підприємстві або міжнародному транспортному агентстві.

Стаття 9

АСОЦІЙОВАНІ ПІДПРИЄМСТВА

1. У випадку, коли
 - а) підприємство Договірної Держави прямо або посередньо бере участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства другої Договірної держави; або
 - б) одні й ті ж особи прямо або посередньо беруть участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства однієї Договірної Держави і підприємства другої Договірної Держави;і в кожному випадку між двома підприємствами в їх комерційних або фінансових взаємовідносинах створюються або встановлюються умови, відмінні від тих, які мали б місце між двома незалежними підприємствами, тоді будь-який прибуток, який міг би бути нарахований одному з них, але з причин наявності цих умов не був йому нарахований, може бути включений до прибутку цього підприємства і відповідно оподаткований.

Стаття 10

ДИВІДЕНДИ

1. Дивіденди, що сплачуються компанією, яка є резидентом Договірної Держави, резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.
2. Однак такі дивіденди можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач є фактичним власником дивідендів, податок, що стягується, не повинен перевищувати 10 відсотків валової суми дивідендів.
3. Термін "дивіденди" при використанні в цій статті означає дохід від акцій чи інших прав, які не є борговими вимогами, що дають право на участь у прибутку, а також дохід від інших корпоративних прав, який підлягає такому ж податковому регулюванню, як доходи від

акцій відповідно до законодавства Держави, резидентом якої є компанія, що розподіляє прибуток.

4. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо фактичний власник дивідендів, який є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, через розташоване в ній постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої в ній постійної бази, і холдінг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. У такому випадку залежно від обставин застосовуються положення статті 7 або статті 14.

5. У випадку, коли компанія, яка є резидентом однієї Договірної Держави, одержує прибуток або доходи з другої Договірної Держави, ця друга Держава не може стягувати будь-які податки на дивіденди, що сплачуються компанією, за винятком, коли ці дивіденди сплачуються резиденту цієї другої Держави, або якщо холдінг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до постійного представництва або постійної бази, розташованих у цій другій Державі, і з нерозподіленого прибутку компанії не стягуються податки на нерозподілений прибуток, навіть якщо дивіденди сплачуються або нерозподілений прибуток складається повністю або частково з прибутку або доходу, що утворюються у цій другій Державі.

Стаття 11 ПРОЦЕНТИ

1. Проценти, що виникають в Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак такі проценти можуть також оподатковуватись у тій Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач є фактичним власником цих процентів, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 10 відсотків від валової суми процентів.

3. Незважаючи на положення пункту 2, проценти, що виникають в:

а) Україні і сплачуються стосовно облігацій, боргових зобов'язань або інших подібних зобов'язань Уряду політико-адміністративному підрозділу або місцевим органам влади Монголії або Центральному Банку Монголії, підлягають звільненню від українського податку;

б) Монголії і сплачуються стосовно облігацій, боргових зобов'язань або інших подібних зобов'язань Кабінету Міністрів, політико-адміністративному підрозділу або місцевим органам влади України або Національному банку України, підлягають звільненню від монгольського податку.

4. Термін "проценти" при використанні в цій статті означає дохід від боргових вимог будь-якого виду, незалежно від іпотечного забезпечення і незалежно від володіння правом на участь у прибутках боржника, і, зокрема, дохід від урядових цінних паперів і дохід від облігацій чи боргових зобов'язань, включаючи премії та винагороди, що сплачуються стосовно таких цінних паперів, облігацій чи боргових зобов'язань.

5. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо фактичний власник процентів, який є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають проценти, через розташоване там постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і боргова вимога, на підставі якої сплачуються проценти, дійсно відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. У такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14.

6. Вважається, що проценти виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама ця Договірна Держава, її політико-адміністративний підрозділ, місцевий орган влади або резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, яка сплачує проценти, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникла заборгованість, по якій сплачуються проценти, і витрати по сплаті цих процентів несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі проценти виникають у Договірній Державі, в якій міститься постійне представництво або постійна база.

7. Якщо з причин особливих відносин між платником і фактичним власником процентів, або між ними обома і будь-якою третьою особою сума сплачуваних процентів, що стосується боргової вимоги, на підставі якої вона сплачується, перевищує з будь-яких причин суму, яка була б погоджена між платником і фактичним власником процентів, при відсутності таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватись тільки до останньої згаданої суми. У такому випадку надмірна частина платежу підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Угоди.

Стаття 12 РОЯЛТІ

1. Роялті, які виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватися у цій другій Державі.

2. Однак такі роялті можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, в якій вони виникають і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач є фактичним власником роялті, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 10 відсотків від валової суми роялті.

3. Термін "роялті" при використанні в цій статті означає платежі будь-якого виду, що одержуються як відшкодування за користування або за надання права користування авторським правом на будь-які літературні твори, твори мистецтва або наукові праці (включаючи кінематографічні фільми та плівки для радіомовлення чи телебачення), будь-який патент, торгову марку, дизайн або модель, план, таємну формулу або процес, або за користування, або за надання права користування промисловим, комерційним або науковим обладнанням, або за інформацію (ноу-хау), що стосується промислового, комерційного або наукового досвіду.

4. Положення пункту 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо фактичний власник роялті, який є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають роялті, через розташоване там постійне представництво, або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованою там постійної бази, і право або майно, стосовно яких сплачуються роялті, дійсно пов'язані з цим постійним представництвом або постійною базою.

У такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14.

5. Вважається, що роялті виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама ця Держава, її політико-адміністративний підрозділ, місцевий орган влади або резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує роялті, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має у Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникло зобов'язання сплатити роялті, і витрати по сплаті таких роялті несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі роялті виникають у Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.

6. Якщо з причин особливих відносин між платником і фактичним власником, або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума роялті, яка відноситься до використання, права або інформації, на підставі яких вони сплачуються, перевищує суму, яка була б узгоджена між платником і фактичним власником за відсутності таких відносин, положення цієї статті застосовуються тільки до останньої згаданої суми. У цьому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Угоди.

Стаття 13 ДОХОДИ ВІД ВІДЧУЖЕННЯ МАЙНА

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчуження нерухомого майна, як воно визначено у статті 6 і яке розташоване у другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.
2. Доходи від відчуження рухомого майна, що формує частину комерційного майна постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або рухомого майна, яке відноситься до постійної бази, доступної резиденту Договірної Держави в другій Договірній Державі для цілей надання незалежних особистих послуг, які включають такі доходи від відчуження такого постійного представництва (окремо чи в сукупності з цілим підприємством) або такої постійної бази, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.
3. Доходи від відчуження морських, річкових або повітряних суден, що експлуатуються в міжнародних перевезеннях підприємством Договірної Держави, або рухомого майна, що відноситься до експлуатації таких морських, річкових або повітряних суден, оподатковуються тільки в цій Договірній Державі.
4. ~~[ЗАМІНЕНО пунктом 4 статті 9 Багатосторонньої Конвенції] [Доходи від відчуження акцій акціонерного капіталу компанії, майно якої складається прямо або посередньо головним чином із нерухомого майна, розташованого у Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій Державі.]~~

Пункт 4 статті 9 Багатосторонньої Конвенції замінює пункт 4 статті 13 цієї Угоди:

СТАТТЯ 9 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ДОХОДИ ВІД ВІДЧУЖЕННЯ АКЦІЙ АБО ЧАСТКИ УЧАСТІ ОСОБИ, ВАРТІСТЬ ЯКИХ ОДЕРЖУЄТЬСЯ ЗДЕБІЛЬШОГО З НЕРУХОМОГО МАЙНА

Для цілей [Угоди] доходи, одержані резидентом [Договірної Держави] від відчуження акцій або співставних з ними часток у праві власності, таких як участь у партнерстві або трастовій компанії, можуть оподатковуватися в іншій [Договірній Державі], якщо у будь-який час протягом 365 днів, що передують відчуженню, ці акції або співставні з ними частки у праві власності одержали більше 50 відсотків своєї вартості безпосередньо або опосередковано від нерухомого майна (нерухомості), розташованого в цій іншій [Договірній Державі].

5. Доходи від відчуження будь-якого майна, іншого ніж те, про яке йдеться у пунктах 1, 2, 3 і 4, оподатковуються тільки у тій Договірній Державі, резидентом якої є особа, яка відчужує майно.

Стаття 14

НЕЗАЛЕЖНІ ОСОБИСТІ ПОСЛУГИ

1. Доход, що одержується резидентом Договірної Держави від надання професійних послуг чи іншої діяльності незалежного характеру, оподатковується лише в цій Договірній Державі, за винятком наступних обставин, що дають підстави для оподаткування такого доходу в другій Договірній Державі:
 - а) якщо він володіє регулярно доступною постійною базою в другій Договірній Державі для цілей виконання своєї діяльності; в цьому випадку тільки та частина доходу, яка відноситься до такої постійної бази, може оподатковуватися у цій другій Договірній Державі; або
 - б) якщо він перебуває у другій Договірній Державі протягом періоду або періодів, що складають або перевищують у сукупності 183 дні протягом будь-якого періоду, що становить 12 місяців, який починається або закінчується у відповідному податковому році; у такому разі тільки та частина доходу, яку він отримує від діяльності, здійснюваної у цій другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.
2. Термін "професійні послуги" включає, зокрема, незалежну наукову, літературну, артистичну, художню, освітню або викладацьку діяльність, а також незалежну діяльність лікарів, адвокатів, інженерів, архітекторів, стоматологів і бухгалтерів.

Стаття 15

ЗАЛЕЖНІ ОСОБИСТІ ПОСЛУГИ

1. З урахуванням положень статей 16, 18, 19 і 20 платня, заробітна плата та інші подібні винагороди, одержувані резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, оподатковуються тільки в цій Державі, якщо робота за наймом не здійснюється в другій Договірній Державі. Якщо робота за наймом здійснюється таким чином, одержана у зв'язку з цим винагорода може оподатковуватись у цій другій Державі.
2. Незважаючи на положення пункту 1, винагорода, що одержується резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, здійснюваною в другій Договірній Державі, оподатковується тільки в першій згаданій Державі, якщо:
 - а) одержувач перебуває в другій Державі протягом періоду або періодів, що не перевищують у сукупності 183 дні протягом будь-якого 12-місячного періоду, який починається або закінчується у відповідному податковому році; і
 - б) винагорода сплачується наймачем або від імені наймача, який не є резидентом другої Держави; і
 - с) витрати по сплаті винагород не несуть постійне представництво або постійна база, які наймач має в другій Державі.
3. Незважаючи на попередні положення цієї статті, винагорода, одержувана резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, що здійснюється на борту морського або повітряного судна, автомобільного або залізничного транспортного засобу, що експлуатується в міжнародних перевезеннях, оподатковується тільки у цій Державі.

Стаття 16

ДИРЕКТОРСЬКІ ГОНОРАРИ

Директорські гонорари та інші аналогічні виплати, які одержуються резидентом Договірної Держави як членом ради директорів компанії, яка є резидентом другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

Стаття 17

АРТИСТИ І СПОРТСМЕНИ

1. Незважаючи на положення статей 14 і 15, доход, що одержується резидентом Договірної Держави як працівником мистецтв, таким як артист театру, кіно, радіо чи телебачення або музикантом, або спортсменом від його особистої діяльності, здійснюваної у другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.
2. Якщо доход від особистої діяльності, здійснюваної працівником мистецтв або спортсменом, нараховується не самому працівнику мистецтв або спортсмену, а іншій особі, цей доход може, незалежно від положень статей 7, 14 і 15, оподатковуватись у Договірній Державі, в якій здійснюється діяльність працівника мистецтв або спортсмена.
3. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2, якщо візит артиста або спортсмена до Договірної Держави фінансується за рахунок суспільних фондів другої Договірної Держави або її політико-адміністративних підрозділів або місцевих органів влади, доход, отримуваний від діяльності, здійснюваної таким артистом або спортсменом у Договірній Державі, підлягає оподаткуванню тільки у другій Державі, резидентом якої такий артист чи спортсмен є.

Стаття 18

ПЕНСІЇ

1. Відповідно до положень пункту 2 статті 19 пенсії та інші подібні винагороди, що сплачуються резиденту Договірної Держави у зв'язку з роботою у минулому, будуть оподатковуватись тільки в цій Державі.
2. Незважаючи на положення пункту 1, пенсії та інші подібні винагороди, що сплачуються за державною пенсійною програмою, яка є частиною системи соціального забезпечення Договірної Держави, її політико-адміністративного підрозділу або місцевого органу влади, підлягають оподаткуванню тільки в цій Договірній Державі.

Стаття 19

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА

1.
 - а) Винагорода інша ніж пенсія, що сплачується Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади будь-якій фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Держави або підрозділу, або органу влади, оподатковується тільки в цій Державі.
 - б) Однак, така винагорода оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо служба здійснюється в цій Державі, і фізична особа, яка є резидентом цієї Держави, яка:
 - (i) є національною особою цієї Держави; або
 - (ii) не стала резидентом цієї Держави тільки з метою здійснення служби.

2. а) Будь-яка пенсія, яка сплачується Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади, або із створених ними фондів фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Держави або її підрозділу, або органу влади, оподатковується тільки в цій Державі.
 б) Однак, така пенсія оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо фізична особа є резидентом і національною особою цієї другої Держави.
3. Положення статей 15, 16 і 18 застосовуються до винагород і пенсій стосовно послуг, що здійснюється у зв'язку з проведенням підприємницької діяльності Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади.

Стаття 20

ВИКЛАДАЧІ ТА ДОСЛІДНИКИ

1. Фізична особа, яка є або безпосередньо до відвідування Договірної Держави була резидентом другої Договірної Держави і перебуває в першій згаданій Договірній Державі виключно з метою викладання, читання лекцій або проведення досліджень в університеті, коледжі, школі або навчальному закладі, або науково-дослідному інституті, що акредитовані Урядом першої згаданої Договірної Держави, звільняється від оподаткування в першій згаданій Державі на період двох років з дати її першого прибуття в першу згадану Договірну Державу стосовно винагороди за таке викладання, лекції або дослідження.
2. Положення цієї статті поширюються на дохід від наукових досліджень, якщо тільки такі дослідження здійснюються особою в громадських інтересах, а не власного зиску окремої особи чи окремих осіб.

Стаття 21

СТУДЕНТИ І ПРАКТИКАНТИ

1. Студент, стажист або практикант, який є або був безпосередньо до приїзду у Договірну Державу резидентом другої Держави і перебуває у першій згаданій Державі виключно з метою навчання або професійної підготовки, звільняється від оподаткування у цій першій згаданій Державі стосовно наступних платежів або доходів, одержуваних ним для цілей його утримання, освіти або навчання:
 - а) платежі, одержувані з джерел за межами цієї Договірної Держави;
 - б) гранти, стипендії або винагороди, призначені Урядами кожної з Договірних Держав або науковою, освітньою, культурною або іншою неприбутковою організацією;
 - і
 - с) дохід, одержуваний від надання особистих послуг у цій Договірній Державі.
2. Стосовно винагород за роботу за наймом або надання професійних послуг, про які не йдеться у пункті 1, студент або стажист, про якого йде мова у пункті 1, додатково має право на час такого навчання або отримання освіти на такі ж звільнення, пільги і знижки щодо податків, які надаються резидентам цієї Держави, яку він відвідує.

Стаття 22

ІНШІ ДОХОДИ

1. Види доходу резидента Договірної Держави, незалежно від джерела їх виникнення, про які не йдеться у попередніх статтях цієї Угоди, підлягають оподаткуванню тільки у цій Державі.

2. Положення пункту 1 цієї статті не застосовуються до доходів, інших ніж доходи від нерухомого майна, визначеного в пункті 2 статті 6, якщо одержувач таких доходів, який є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги через розташовану там постійну базу, і право або майно, у зв'язку з яким сплачується доход, дійсно пов'язані з таким постійним представництвом або постійною базою. В такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14.

Стаття 23 **КАПІТАЛ**

1. Капітал, представлений нерухомим майном, про яке йдеться у статті 6, що є власністю резидента Договірної Держави і розташоване у другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.
2. Капітал, представлений рухомим майном, що є частиною комерційного майна постійної установи (представництва), яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або представлене рухомим майном, пов'язаним з постійною базою, доступною резиденту Договірної Держави в другій Договірній Державі з метою надання незалежних особистих послуг, оподатковується тільки у цій другій Державі.
3. Капітал, представлений морськими, повітряними суднами, автомобільними або залізничними транспортними засобами, що експлуатується підприємством Договірної Держави у міжнародних перевезеннях, або рухомим майном, пов'язаним із експлуатацією таких суден і транспортних засобів, оподатковується тільки у цій Державі.
4. Усі інші елементи капіталу резидента Договірної Держави оподатковуються тільки у цій Державі.

Стаття 24 **УСУНЕННЯ ПОДВІЙНОГО ОПОДАТКУВАННЯ**

1. Якщо резидент Договірної Держави отримує доходи або володіє капіталом, які відповідно до положень цієї Угоди можуть оподатковуватись у другій Договірній Державі, перша згадана Договірна Держава дозволяє згідно зі своїм законодавством вирахувати з податку на доходи цього резидента суму, що дорівнює податку на доход, сплаченому в цій другій Договірній Державі та вирахувати з податку на капітал цього резидента суму, що дорівнює податку на капітал, сплаченому в цій другій Договірній Державі. Такі вирахування в будь-якому випадку не повинні перевищувати тієї частини податку на доход або капітал, яка була підрахована до надання вирахувань, що стосується доходу або капіталу, які можуть оподатковуватись у цій другій Державі залежно від обставин.
2. Якщо відповідно до статей 10, 11 і 12 доход, що одержується резидентом Договірної Держави, звільнено від податку в цій Державі, ця Держава може, незважаючи на це, при підрахунку суми податку на частину доходу цього резидента, що залишилась, взяти до уваги звільнений доход.

Таке звільнення стосовно статей 10, 11 і 12 буде чинним протягом 5 років, але обидві Договірні Держави можуть продовжити таке часове обмеження шляхом переговорів.

Стаття 25 НЕДИСКРИМІНАЦІЯ

1. Національні особи Договірної Держави не підлягатимуть у другій Договірній Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, яке є іншим або більш обтяжливим ніж оподаткування і пов'язане з ним зобов'язання, яким підлягають або можуть підлягати національні особи цієї другої Держави за тих же обставин. Це положення також застосовується, незважаючи на положення статті 1, до осіб, які не є резидентами однієї або обох Договірних Держав.
2. Оподаткування постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, не буде менш сприятливим у цій другій Державі, ніж оподаткування підприємств цієї другої Держави, які здійснюють подібну діяльність. Це положення не повинно тлумачитись як таке, що зобов'язує Договірну Державу надавати резидентам другої Договірної Держави будь-які особисті пільги, звільнення і знижки в оподаткуванні на підставі громадянського статусу або сімейних зобов'язань, які вона надає своїм резидентам.
3. За винятком випадків, коли застосовуються положення статті 9, пункту 7 статті 11 або пункту 6 статті 12, проценти, роялті та інші виплати, що здійснюються підприємством Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави, з метою визначення оподатковуваного прибутку такого підприємства повинні підлягати вирахуванням за таких же умов, за яких вони б сплачувались резиденту першої згаданої Держави. Таким же чином будь-які борги підприємства Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави повинні, з метою визначення оподатковуваного капіталу цього підприємства, підлягати вирахуванням за таких же умов, що й борги резиденту першої згаданої Держави.
4. Підприємства Договірної Держави, капітал яких повністю або частково належить одному або кільком резидентам, або контролюється прямо чи посередньо одним або кількома резидентами другої Договірної Держави, не будуть підлягати в першій згаданій Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, яке є іншим або більш обтяжливим ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким піддаються або можуть піддаватися інші подібні підприємства першої згаданої Держави.
5. Положення цієї статті, незважаючи на положення статті 2, будуть застосовуватись до податків будь-якого роду і виду.

Стаття 26 ПРОЦЕДУРА ВЗАЄМНОГО УЗГОДЖЕННЯ

1. ~~[Перше речення пункту 1 статті 26 цієї Угоди ЗАМІНЕНО першим реченням пункту 1 статті 16 Багатосторонньої Конвенції] [Якщо особа вважає, що дії однієї або обох Договірних Держав призводять або призведуть до його оподаткування всупереч положенням цієї Угоди, вона може, незалежно від засобів захисту, передбачених національними законодавствами цих Держав, подати свій випадок на розгляд до компетентного органу Договірної Держави, резидентом якої вона є, або, якщо його випадок підпадає під дію пункту 1 статті 25, до тієї Договірної Держави, національною особою якої вона є.]~~

Перше речення пункту 1 статті 16 Багатосторонньої Конвенції замінює перше речення пункту 1 статті 26 цієї Угоди:

СТАТТЯ 16 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ПРОЦЕДУРА ВЗАЄМНОГО УЗГОДЖЕННЯ

Якщо особа вважає, що дії однієї або обох [Договірних Держав] призводять або призведуть до того, що для цієї особи оподаткування не буде відповідати положенням [цієї Угоди], ця особа може, незалежно від засобів судового захисту, передбачених національним законодавством цих [Договірних Держав], подати заяву до компетентного органу будь-якої з [Договірних Держав].

Справа має бути представлена протягом трьох років з моменту першого повідомлення про дії, що призводять до оподаткування, що не відповідає положенням цієї Угоди.

2. Компетентний орган прагнучиме, якщо він вважатиме заперечення обґрунтованим і якщо він сам не в змозі прийняти задовільне рішення, погодити це питання з компетентним органом другої Договірної Держави з метою уникнення оподаткування, яке не відповідає Угоді. Будь-яка досягнута домовленість повинна виконуватись незалежно від будь-яких обмежень часу, передбачених внутрішнім законодавством Договірної Держави.
3. Компетентні органи Договірних Держав прагнутимуть вирішувати за взаємною згодою будь-які складні або сумнівні питання, що виникають при тлумаченні або застосуванні цієї Угоди. Вони можуть також консультуватися з метою уникнення подвійного оподаткування у випадках, не передбачених Угодою.
4. Компетентні органи Договірних Держав можуть вступати в прямі контакти один з одним з метою досягнення згоди в розумінні попередніх пунктів. Якщо для досягнення згоди доцільно буде організувати усний обмін думками, то представники компетентних органів Договірних Держав можуть зустрітись для проведення такої зустрічі.

Стаття 27 ОБМІН ІНФОРМАЦІЄЮ

1. Компетентні органи Договірних Держав обмінюються інформацією, необхідною для виконання положень цієї Конвенції або національних законодавств Договірних Держав, що стосується податків, на які поширюється Угода, тією мірою, якою оподаткування не суперечить цій Угоді, зокрема, щоб попереджувати шахрайства і полегшувати застосування встановлених законом положень проти легальних ухилень. Обмін інформацією не обмежується статтею 1 цієї Угоди. Будь-яка інформація, одержана Договірною Державою, розглядатиметься як конфіденційна і буде розкрита тільки особам або органам влади (включаючи суди та адміністративні органи), зайнятим оцінкою або збором, примусовим стягненням або судовим переслідуванням, або розглядом апеляцій стосовно податків, на які поширюється ця Угода. Такі особи або органи будуть використовувати інформацію тільки для таких цілей. Вони можуть розкривати інформацію на публічних судових засіданнях або при прийнятті судових рішень.
2. У жодному випадку положення пункту 1 цієї статті не будуть тлумачитись як такі, що покладають на компетентний орган кожної з Договірних Держав зобов'язання:
 - а) вживати адміністративні заходи, які суперечать законам та адміністративній практиці кожної з Договірних Держав;
 - б) надавати інформацію, яку неможливо одержати за законодавством або в ході звичайної адміністративної практики в кожній з Договірних Держав;
 - в) надавати інформацію, яка буде розкривати будь-яку торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю, або торговельний процес, або інформацію, розкриття якої зашкодило б громадському порядку.

Стаття 28

ЧЛЕНИ ДИПЛОМАТИЧНИХ МІСІЙ І КОНСУЛЬСЬКИХ УСТАНОВ

Ніщо в цій Угоді не буде впливати на податкові привілеї, надані членам дипломатичних місій або консульських установ за загальними нормами міжнародного права чи на підставі положень спеціальних угод.

Пункти 1-3 статті 10 Багатосторонньої Конвенції застосовуються та замінюють положення цієї Угоди:

**СТАТТЯ 10 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ПРАВИЛО ПРОТИДІЇ
ЗЛОВЖИВАНЬ ПОСТІЙНИМИ ПРЕДСТАВНИЦТВАМИ, РОЗТАШОВАНИМИ В
ТРЕТІХ ЮРИСДИКЦІЯХ**

Пункт 1 статті 10 Багатосторонньої Конвенції

Якщо:

- а) підприємство [Договірної Держави] одержує дохід з іншої [Договірної Держави], а перша [Договірна Держава] розглядає такий дохід як такий, що стосується постійного представництва підприємства, яке розташоване в третій юрисдикції; і
- б) прибуток, який стосується такого постійного представництва, звільняється від оподаткування в першій згаданій [Договірній Державі],

пільги, передбачені [Угодою], не застосовуються до будь-якого виду доходу, для якого податок в третій юрисдикції є меншим за 60 відсотків від податку, який був би стягнений в першій згаданій [Договірній Державі] з такого виду доходу, якщо б таке постійне представництво було розташоване в першій згаданій [Договірній Державі]. У такому випадку будь-який дохід, до якого застосовуються положення цієї статті, залишається таким, що оподатковується згідно з національним законодавством іншої [Договірної Держави], незалежно від будь-яких інших положень [Угоди].

Пункт 2 статті 10 Багатосторонньої Конвенції

Пункт 1 [статті 10 Багатосторонньої Конвенції] не застосовується, якщо дохід, одержаний з іншої [Договірної Держави], зазначеної у пункті 1 [статті 10 Багатосторонньої Конвенції], одержаний у зв'язку з або пов'язаний з активним здійсненням комерційної діяльності через постійне представництво (крім комерційної діяльності, пов'язаної із здійсненням, управлінням або простим володінням інвестиціями на власному рахунку підприємства, якщо цією діяльністю не є банківська, страхова діяльність або фондові операції, що здійснюються банком, страховою компанією або зареєстрованим дилером цінних паперів відповідно).

Пункт 3 статті 10 Багатосторонньої Конвенції

Якщо у наданні пільг, передбачених [Угодою], відмовлено відповідно до пункту 1 [статті 10 Багатосторонньої Конвенції] щодо виду доходу, одержаного резидентом [Договірної Держави], компетентний орган іншої [Договірної Держави] може, незважаючи на це, надати ці пільги щодо такого виду доходу, якщо у відповідь на запит цього резидента, такий компетентний орган визначає, що надання зазначених пільг є виправданим з тих причин, що такий резидент не відповідає вимогам пунктів 1 і 2 [статті 10 Багатосторонньої Конвенції]. Компетентний орган [Договірної Держави], до якого резидентом іншої [Договірної Держави] було направлено запит, про який йдеться у попередньому реченні, проводить консультації з компетентним органом цієї іншої [Договірної Держави] перед тим, як задовольнити або відмовити у виконанні запиту.

Пункт 1 статті 7 Багатосторонньої Конвенції застосовується та замінює цієї Угоди:

**СТАТТЯ 7 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ПОПЕРЕДЖЕННЯ
ЗЛОВЖИВАНЬ ПОЛОЖЕННЯМИ ДОГОВОРУ**

(Положення про тест основної мети)

Незважаючи на будь-які положення [Угоди], пільга, передбачена [Угодою], не надається стосовно виду доходу або капіталу, якщо існують підстави зробити висновок, з урахуванням усіх відповідних фактів та обставин, що одержання цієї пільги було однією з основних цілей будь-яких домовленостей або операцій, які прямо або опосередковано призвели до цієї пільги, якщо не було визначено, що надання цієї пільги за цих обставин буде відповідати цілі і задачі відповідних положень [Угоди].

Пункт 4 статті 7 Багатосторонньої Конвенції застосовується до пункту 1 статті 7 Багатосторонньої Конвенції:

Якщо особі відмовлено у наданні пільги, передбаченої [Угодою], відповідно до [пункту 1 статті 7 Багатосторонньої Конвенції], компетентний орган [Договірної Держави], яка за інших обставин надала б цю пільгу, повинен, незважаючи на це, розглядати цю особу як таку, що має право на цю пільгу або на інші пільги стосовно конкретного виду доходу або капіталу, якщо такий компетентний орган, за запитом, поданим цією особою і після розгляду відповідних фактів та обставин, визначить, що такі пільги були б надані такій особі за відсутності цієї угоди або домовленості. Компетентний орган [Договірної Держави], до якого був направлений запит, передбачений цим пунктом, резидентом іншої [Договірної Держави], повинен проконсультуватися з компетентним органом цієї іншої [Договірної Держави], перш ніж відхилити цей запит.

Стаття 29

НАБУТТЯ ЧИННОСТІ

1. Ця Угода набуває чинності в перший день після останньої з дат, у які відповідні Уряди повідомили один одного у письмовій формі про те, що необхідні внутрішні державні процедури в обох Державах були виконані, і її положення будуть мати дію:
 - а) стосовно податків, що утримуються у джерела щодо доходів, які сплачуються або кредитуються з або після першого січня календарного року, наступного за роком, у якому Угода набула чинності; та
 - б) стосовно інших податків на доход і податків на капітал, до доходу або капіталу за будь-який податковий рік, що починається з або після першого січня календарного року, наступного за роком, у якому Угода набула чинності.
2. З того часу, коли положення Угоди починають діяти, Багатостороння Угода про запобігання подвійному оподаткуванню доходів та майна фізичних осіб, підписана у Мішкольці 27 травня 1977 року, та Багатостороння Угода про запобігання подвійному оподаткуванню доходів і майна юридичних осіб, підписана в Улан-Баатаарі 19 травня 1978 року, у відносинах між Україною і Монголією припиняють свою дію.

Стаття 30
ВТРАТА ЧИННОСТІ

Ця Угода буде залишатися чинною до припинення її дії однією з Договірних Держав. Кожна Договірна Держава може припинити дію Угоди шляхом передачі по дипломатичних каналах повідомлення про припинення дії принаймні за шість місяців до закінчення будь-якого календарного року, що починається після закінчення п'яти років з дня набуття Угодою чинності. У такому випадку Угода припиняє свою дію:

- а) стосовно податків, що утримуються у джерела щодо доходів, які сплачуються або кредитуються з або після першого січня календарного року, наступного за роком, у якому було отримано повідомлення; та
- б) стосовно інших податків на доход і податків на капітал, до доходу або капіталу за будь-який податковий рік, що починається з або після першого січня календарного року, наступного за роком, у якому було отримано повідомлення.

На засвідчення чого ті, що нижче підписалися, відповідним чином на те уповноважені, підписали цю Угоду.

Вчинено у двох примірниках, в м.Києві 1 липня 2002 року українською, монгольською та англійською мовами, усі тексти є автентичними. У разі розбіжностей в тлумаченні перевага надається англійському тексту.

За Кабінет Міністрів України
(підпис)

За Уряд Монголії
(підпис)